



BR ANDRÉ GALIART

geboren te 's-Hertogenbosch op 5 augustus 1927
overleden te Geldrop
op 3 oktober 2012

Na de middelbare school, een administratieve baan en militaire dienst trad broeder André op 21-jarige leeftijd in december 1948 in bij de Broeders van Dongen. Bij de inkleding kreeg hij de naam Amedeus. Direct na zijn eerste professie op 19 maart 1951 kreeg hij een verantwoordelijke functie: surveillant bij de jongste juvenisten, de aanstaande broeders. Het bleek het begin te zijn van een gevarieerde loopbaan binnen de congregatie.

Broeder André bezat kwaliteiten op verschillende gebieden; wat hem ook te doen gegeven werd, het werd met ambitie en met een groot plichtsgevoel gedaan. Zo werd hij in Den Haag en nadien in Dongen in de verzorging geplaatst en nog later in het vak dat hem van jongsaf vertrouwd was: de administratie, hetgeen uitmondde in de vervulling van de functies van algemeen en provinciaal econoom: taken die hij jarenlang combineerde en met accuratesse vervulde.

Bezig met allerlei zakelijke beslommingen was hij een religieus met aandacht voor spiritualiteit en zo werd hij, naast het werk aan het bureau, belast met de vorming van aanstaande religieuzen: weer bij de juvenisten en later bij individuele kandidaten.

In 1969 werd te Oisterwijk een nieuw convent gesticht, bestemd voor broeders en kandidaat-broeders die studeerden in Tilburg, Den Bosch en Eindhoven. Br. André woonde hier tot de opheffing van het huis in 1985 en wist het werk als hoofd van de administratie van Huize Overdonk in Dongen te combineren met vormingsactiviteiten en vrijwilligerswerk in de Oisterwijkse parochies.

Als Bosschenaar was hij een Mariavereerder. Vanuit zijn relatie met ziekenfondsen werd hij gevraagd op te treden als begeleider van bedevaarten naar Lourdes. Tijdens zijn 25^{ste} reis mocht hij het erekruis Pro Ecclesia et Pontifice ontvangen.

De laatste jaren werden getekend door een toenemende invaliditeit, die zijn mobiliteit ernstig aantastte, een zwaar kruis voor zo'n actief mens. Met bewondering zag zijn omgeving hoe hij zijn onveranderlijk goede humeur en zijn natuurlijke opgewektheid behield.

In de late avond van 2 oktober jl. werd hij plotseling ernstig ziek. In het ziekenhuis aangekomen, leek het mee te vallen, maar vroeg in de ochtend van de volgende dag kwam het einde nog onverwacht.

Moge God deze harde werker en zeer dienstbare religieus nu de rust geven die hij op aarde nooit heeft gezocht.

Hij ruste in vrede.

br. A.R.